

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 486 Din 27.07.2022

Dosar nr.: 98/2022

Petiția nr.: 1594/03.03.2022

Petent: Reclamat: Banca Comercială Română

Obiect: presupusă discriminare a petentului prin refuzul de a i se deschide un cont bancar

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

, deținut în prezent în Penitenciarul Arad

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate

Banca Comercială Română, cu sediul central în municipiul București, Calea Plevnei nr 159, Business Garden Bucharest, cladirea A, etajul 6, sector 6; adresă de e-mail: contact.center@bcr.ro

II. Procedura de citare a părților

3. Prin adresa înregistrată sub nr. 835/23.05.2022 i s-a comunicat petentului că s-a ridicat din oficiu excepția de vădită necompetență a C.N.C.D. raportat la obiectul petiției, acordându-i-se posibilitatea exprimării unui punct de vedere cu privire la excepția invocată, în termen de 15 zile de la primirea respectivei adrese.

4. Prin adresa înregistrată sub nr. înregistrată sub nr. 835/23.05.2022 i s-a comunicat petentului următoarele: "Raportat la obiectul sesizării (refuzul Băncii Comerciale Române de a vă deschide un cont), vă aducem la cunoștință faptul că într-o speță asemănătoare, Curtea de Apel Cluj – în Hotărârea civilă nr. 539 - a reținut următoarele:

"Trecând la analiza fondului pretențiilor reclamantului, se constată că situația pretins discriminatorie, reclamată de petentul L.A., aflat în stare de detenție la momentul formulării sesizării, a fost generată de modalitatea defectuoasă de derulare a unui contract bancar încheiat între petent și BCR - Sucursala Vaslui, petentul afirmând că unitatea bancară a procedat în mod discriminatoriu și abuziv la închiderea contului său bancar în luna mai 2013 și la perceperea comisionului aferent acestei operațiuni, profitând de împrejurarea că petentul este încarcerat și nu va putea interveni pentru înlăturarea acestei măsuri abuzive. Pârâtul a afirmat că se consideră discriminat față de alte categorii de persoane care nu sunt private de libertate și care pot să își apere drepturile.

Investit cu o astfel de reclamație, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a

emis Hotărârea nr. 533 din 10.09.2013 prin care a decis că nu are competența materială a se pronunța asupra aspectelor reclamate de petentul L.A.. În adoptarea acestei decizii CNCD a reținut că nu are abilitatea de a se pronunța asupra situațiilor pretins discriminatorii care își au izvorul în procedura de executare a pedepselor privative de libertate întrucât verificarea unor astfel de împrejurări intră în competența judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, sens în care s-a făcut trimitere la dispozițiile art. 5, 38 și 39 din Legea nr. 275/2006.

Curtea achiesează la soluția adoptată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării pentru argumentele expuse în cele ce urmează.

În primul rând, analiza situației reclamate de petentul L.A. trebuie să pornească de la înțelesul dat noțiunii de discriminare de art. 2 din O.G. nr. 137/2000. În acord cu acest text de lege, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

În conținutul plângerii adresate instanței de contencios administrativ se afirmă că discriminarea la care a fost supus reclamantul a fost determinată de apartenența sa la grupul persoanelor aflate în stare de detenție, împrejurare care l-a expus unei pagube patrimoniale generată de închiderea contului său bancar deschis la BCR Sucursala Vaslui urmată de reținerea unui comision bancar. Discriminarea rezultă în opinia sa din împrejurarea că starea de detenție îl împiedică să întreprindă demersurile necesare pentru înlăturarea acestei măsuri abuzive, comparativ cu persoanele nesupuse unei măsuri privative de libertate.

Din susținerile reclamantului reiese că pretinsa discriminare nu este în niciun caz întemeiată pe vreunul dintre motivele enumerate de art. 2 din O.G. nr. 137/2000, ci își are originea în nemulțumirea petentului privitoare la modalitatea de exercitare a unui drept recunoscut persoanelor private de libertate. Dreptul reclamat a fi încălcat constă în dreptul de a încheia prin intermediul locului de deținere o convenție de depozit colateral pentru consemnarea veniturilor realizate de persoanele condamnate la pedepse privative de libertate în baza cărora se vor deschide și vira în depozite colaterale în lei veniturile realizate de aceste persoane.

Curtea apreciază că o situație precum cea în discuție excedează cadrului general stabilit de O.G. nr. 137/2000 în vederea combaterii unor anumite discriminări, intrând în sfera de competență a judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate. În acest sens sunt elocvente prevederile art. 38 alin 2 din Legea nr. 275/2006 care stabilesc că împotriva măsurilor privitoare la exercitarea drepturilor prevăzute în prezentul capitol, luate de către administrația penitenciarului, persoanele condamnate la pedepse privative de libertate pot face plângere la judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, în termen de 10 zile de la data când au luat cunoștință de măsura luată. Așadar revine judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate să verifice dacă petentul a fost supus vreunei discriminări pe perioada în care s-a aflat în custodia locului de deținere, având în

vedere că discriminarea este reclamată în legătură cu exercitarea unui drept recunoscut de lege exclusiv pentru persoanele private de libertate.

În concluzie, articolul 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 nu poate constitui temeiul juridic pentru luarea unor măsuri de către Consiliu în scopul combaterii unor discriminări de natura celei reclamate de petentul L.A.”

5. Petentul nu a dat curs solicitării Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării de a-și exprima un punct de vedere cu privire la excepția de necompetență materială, invocată din oficiu.

III. Susținerile părților conform obiectului dosarului

Susținerile petentului

6. Prin petiția înregistrată sub nr. 03.03.2022, petentul arată că este deținut în cadrul Penitenciarului Arad, fiind condamnat să execute pedeapsa de detențiune pe viață și că a trimis către C.N.C.D. „mai multe cereri”, solicitând să i se răspundă în scris dacă are dreptul de a deschide un cont curent la o bancă comercială din România (răspunsurile primite urmând a le păstra pentru a se adresa la C.E.D.O.); astfel, petentul revine cu aceeași întrebare, adăugând faptul că pedepșa închisorii nu determină pierderea drepturilor civile și politice, cu excepția celor care i-au fost interzise de către Tribunalul Brăila și a celor prevăzute de art. 7 din Legea 254/2013.

7. Anterior, prin adresa înregistrată sub nr. 835/03.02.2022, petentul arată că a primit răspuns din partea C.N.C.D. la cererea sa transmisă în luna noiembrie 2021, după ce formulat plângere la Judecătoria Arad; în această privință, petentul atrage atenția că soluționarea unei cereri se face în 30 de zile și că C.N.C.D. i-a dat răspuns doar la presiunea Judecătoriei Arad.

8. Petentul precizează că, în răspunsul primit, se susține că *„Exercitarea drepturilor persoanelor condamnate nu poate fi îngădită decât în limitele și-n condițiile prevăzute de Constituție și de lege și cu toate acestea C.N.C.D. este citat în dosarele nr. 1063/55/2020 (aflat pe rolul Judecătoriei Arad) și nr. 1567/55/2021 (aflat pe rolul Curții de Apel Timișoara), dosare având ca și obiect acțiune în răspundere delictuală împotriva BCR – Sucursala Arad.*

9. Petentul menționează că președintele C.N.C.D., după nume și prenume, este maghiar și se întreabă dacă acesta *„are ceva cu el”*.

10. Petentul consideră că, potrivit mandatului său de executare a pedepsei cu închisoarea, nu este menționat că nu ar avea dreptul să-și deschidă un cont bancar la B.C.R., bancă care oferă posibilitatea de a deschide cont atât prin împuternicirea notarială a unei persoane cât și online prin aplicația „George”.

11. În final, petentul solicită studierea cu atenție a acestui dosar și a celui alt deschis împotriva celor doi angajați B.C.R. care l-au discriminat și umilit.

12. Petentul anexează răspunsul primit de la petent de la Avocatul Poporului (înregistrat sub nr. 20283/12.11.2021) și răspunsul primit de la Administrația Națională a Penitenciarelor (înregistrat sub nr. 74779/29.10.2021), prin care i se comunică următoarele: *“(…) În conformitate cu art. 70 alin. 3 din Legea 254/19 iulie 2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, ”Persoanele condamnate pot primi sume de bani, care se consemnează în fișa contabilă nominală, ce se întocmește la intrarea în penitenciar”. Aceste sume se depun în contul nr. RO61TREZ0215005XXX006632 deschis pe*

numele Penitenciarului Arad, C.U.I. 3678181, la Trezoreria Arad, imediat ce suma a fost încasată și înregistrată pe numele deținutului în fișa contabilă nominală a acestuia. În contul menționat mai sus pot fi încasate, pe numele persoanei private de libertate, și sumele trimise de către creditorii prin ordin de plată, în baza oricărei sentințe judecătorești, putând fi utilizate conform prevederilor Legii nr. 254/2013. Este necesar doar ca la rubrica "reprezentând" să fie trecute numele și CNP-ul persoanei private de libertate. Conform legii, pe durata executării pedepsei, prin împuternicire notarială se poate desemna o persoană care să deschidă și administreze un cont bancar la oricare bancă comercială, iar în vederea încasării acestor sume, există posibilitatea primirii lor și în contul pe cărei l-am indicat anterior."

Sușinerile părții reclamate:

-

IV. Cadrul legal aplicabil. Dreptul național și internațional aplicabil / jurisprudența

13. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

➤ **Ordinul nr. 144/2008 privind aprobarea Procedurii Interne de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor publicată în M.Of. nr. 348 din 6 mai 2008:**

- art. 30: "(1) Excepția de vădită necompetență se pune în dezbaterea petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere. (2) Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere."
- art. 31: "(1) Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență după solicitarea punctului de vedere al petentului sau al părții interesate care a sesizat Consiliul. (2) Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției."
- art. 32: "Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență prin hotărâre a Colegiului director."
- art. 40: "Membrii Colegiului director, în vederea soluționării petiției, pot solicita opinii de specialitate din partea instituțiilor publice ori private, autorităților de stat sau oricăror alte entități juridice cu expertiză care pot oferi un punct de vedere pertinent cu privire la obiectul petiției."
- art. 63: „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”.

➤ **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată:**

- art. 2 alin. (1): „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

➤ **Constituția României, revizuită:**

- art. 1 alin. (3) - Statul român: „România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor

democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.”

- art. 15 alin. (1) – Universalitatea: „Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.”
 - art. 16: “(1)Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. (2) Nimeni nu este mai presus de lege. (...)”
 - art. 20 - Tratatelor internaționale privind drepturile omului: „(1)Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte. (2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.”
- **Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, actualizată:**
- art. 6 alin. (1) - Interzicerea discriminării: „În timpul executării pedepselor și a măsurilor privative de libertate este interzisă orice formă de discriminare pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie ori apartenență politică, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infecție HIV/SIDA sau pentru alte temeuri de același fel.”
 - art. 7 - Exercițarea drepturilor: „Deținuții își exercită toate drepturile civile și politice, cu excepția celor care au fost interzise, potrivit legii, prin hotărârea definitivă de condamnare, precum și a celor a căror neexercitare sau exercitare restrânsă rezultă inerent din privarea de libertate ori din rațiuni de menținere a siguranței deținerii.”
 - art. 56 - Exercițarea drepturilor persoanelor condamnate: „(1)Exercițarea drepturilor persoanelor condamnate nu poate fi îngăduită decât în limitele și în condițiile prevăzute de Constituție și lege. (2) Împotriva măsurilor privitoare la exercițarea drepturilor prevăzute de prezenta lege, luate de către administrația penitenciarului, persoanele condamnate pot face plângere la judecătorul de supraveghere a privării de libertate, în termen de 10 zile de la data când au luat cunoștință de măsura luată.”
 - art. 57 alin. (1) - Asigurarea respectării drepturilor persoanelor condamnate: „Respectarea drepturilor prevăzute de lege pentru persoanele condamnate este asigurată de judecătorul de supraveghere a privării de libertate.”
 - art. 70 - Dreptul de a primi, cumpăra și a deține bunuri: “(1) Persoanele condamnate au dreptul de a primi bunuri și de a efectua cumpărături.(2) Numărul și greutatea pachetelor, categoriile de bunuri care pot fi primite, cumpărate, păstrate și folosite de către persoanele condamnate, precum și procedura de primire, păstrare și folosire se stabilesc prin regulamentul de aplicare a prezentei legi.(3) Persoanele condamnate pot primi sume de bani, care se consemnează în fișa contabilă nominală, ce se întocmește la intrarea în penitenciar. (4) Cotele din sumele de bani cuvenite persoanelor condamnate pentru munca prestată, sumele primite de la persoane fizice sau juridice în timpul executării pedepsei și sumele aflate asupra lor la primirea în penitenciar sunt evidențiate în fișa contabilă nominală a persoanelor condamnate și pot fi folosite pentru: a) exercițarea dreptului de petiționare, a dreptului la corespondență și a dreptului la convorbiri telefonice; b) fotocopierea documentelor de interes personal; c) efectuarea examenului medical prevăzut la art. 72 alin. (4); d) derularea contractului de asigurare în condițiile art. 87 alin.(2); e) repararea pagubelor cauzate bunurilor puse la dispoziție de administrația penitenciarului; f) recuperarea cheltuielilor avansate de administrația penitenciarului, în condițiile art. 60 alin. (3), art. 64 alin. (5) și art. 72 alin. (5); g) cumpărarea de bunuri, sprijinirea familiei sau alte

asemenea scopuri; h) plata transportului până la domiciliu, la punerea în libertate; i) îndeplinirea obligațiilor civile stabilite prin hotărârea de condamnare.”

- art. 86: „(1) Veniturile realizate de persoanele condamnate pentru munca prestată nu constituie venituri salariale și se impozitează potrivit prevederilor legale care reglementează impunerea veniturilor realizate de persoanele fizice. (2) Veniturile realizate nu pot fi mai mici decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în raport cu programul de muncă. (3) Munca prestată în condițiile art. 83 alin. (1) lit. c) -e) nu este remunerată.”
- art. 87: „(1) Veniturile prevăzute la art. 86 se încasează de către administrația penitenciarului în care se află persoana condamnată și se repartizează după cum urmează: a) 40% din venit revine persoanei condamnate, care poate folosi pe durata executării pedepsei privative de libertate 90% din acesta, iar 10% se consemnează pe numele său, la Trezoreria Statului, urmând să fie încasat în momentul punerii în libertate; b) 60% din venit revine administrației penitenciarului, constituind venituri proprii care se încasează, se contabilizează și se utilizează potrivit dispozițiilor legale privind finanțele publice. (2) Administrația penitenciarului are obligația de a aduce la cunoștința persoanei condamnate posibilitatea încheierii unui contract de asigurare privind contribuția la bugetul asigurărilor sociale de stat pentru veniturile realizate din munca prestată, pe perioada executării pedepsei privative de libertate. Plata contribuției la bugetul asigurărilor sociale de stat se poate face din cota de 90% prevăzută la alin. (1) lit. a), repartizată pe numele persoanei condamnate. (3) În cazul în care persoana condamnată a fost obligată la plata de despăgubiri civile, care nu au fost achitate până la data primirii în penitenciar, o cotă de 50% din procentul prevăzut la alin. (1) lit. a) se utilizează pentru repararea prejudiciului cauzat părții civile.”

V. Motivele de fapt și de drept

14. În fapt, Colegiul director reține spre analiză faptul că petentul sesizează cu privire la un posibil tratament diferențiat/discriminatoriu aplicat acestuia pe perioada detenției în legătură cu exercitarea unui drept recunoscut de lege exclusiv pentru persoanele private de libertate.

15. Examinând conținutul petiției și dispozițiile legale incidente, Colegiul director constată că, în exercitarea competențelor sale, este chemat să se pronunțe asupra unor aspectele care își au izvorul în procedura de executare a pedepselor privative de libertate.

16. În soluționarea speței, Colegiul director urmează a analiza cauza prin prisma excepției de necompetență materială a CNCD invocată din oficiu, conform art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, pronunțându-se cu prioritate asupra excepției. De asemenea, Colegiul director reține că excepția de necompetență invocată din oficiu a fost pusă în dezbateră petentului, în conformitate cu prevederile art. 30 și următoarele din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor.

17. În continuare Colegiul director ia act de prevederile art. 57 alin. (1) din *Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal*, constatând că CNCD nu se poate pronunța asupra aspectelor pretins discriminatorii care conduc la încălcarea drepturilor persoanelor private de libertate întrucât verificarea unor astfel de împrejurări intră în competența judecătorului de supraveghere a privării de libertate.

18. Constatând că obiectul petiției nu este incident câmpului de aplicare al O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director reține că instituția Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit art. 16 din O.G. 137/2000, este „*autoritatea de stat în domeniul discriminării, autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar și totodată garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, în conformitate cu legislația internă în vigoare și cu documentele internaționale la care România este parte*”; potrivit art. 19 din aceeași ordonanță, „*în vederea combaterii faptelor de discriminare, Consiliul își exercita atribuțiile în următoarele domenii: a) prevenirea faptelor de discriminare; b) medierea faptelor de discriminare; c) investigarea, constatarea și sancționarea faptelor de discriminare; d) monitorizarea cazurilor de discriminare; e) acordarea de asistență de specialitate victimelor discriminării*”; actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000 este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.), iar actul per se, este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești. Astfel, raportându-ne la prevederile Ordonanței de Guvern nr. 137/2000, care constituie cadrul general al reglementării discriminării în legislația românească, constatăm, sub aspectul materiei și al răspunderii juridice, că ne aflăm în domeniul regimului juridic contravențional, respectiv al răspunderii contravenționale. Deducem astfel că CNCD, organ administrativ-jurisdicțional, are competență limitată la a constata stările de discriminare prin emiterea unei hotărâri și, eventual, stabilirea unei sancțiuni contravenționale, nedetținând competența materială de a se pronunța asupra faptelor care depășesc cadrul stabilit de legislația contravențională, în general și de către O.G. nr.137/2000, în special.

19. Ca urmare, Colegiul director admite excepția de necompetență materială invocată din oficiu, plângerea neintrând în competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, invocată din oficiu;
2. Clasarea dosarului;
3. Prezenta hotărâre se va comunica petentului.
4. O copie a hotărârii se va transmite Administrației Naționale a Penitenciarelor spre informare.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 27.07.2022 au fost:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru,

BABUȘ RADU – Membru

BĂNICĂ CLAUDIA CERASELA – Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru,

JURA CRISTIAN – Membru,

MOȚA MARIA – Membru,

OLTEANU CĂTĂLINA – Membru

Redactată și motivată: CO/SMD

Data redactării: 21.09.2022

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.